

Arrest

nr. 317 180 van 25 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. ENGELBOSCH
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. ENGELBOSCH. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, van Georgische nationaliteit, dient samen met zijn partner G.N. een verzoek om internationale bescherming in op 26 april 2024.

Op 25 juni 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 25 juli 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U ([...]1997), verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, geboren te Kakheti. U bent orthodox Christen. U woonde van uw geboorte tot uw vertrek in dorp Telavi bij uw ouders en uw zus L. U behaalde een diploma in Hoteladministratie en Management.

Uw vader was sinds u jong was gewelddadig tegen uw zus en tegen uw moeder uit jaloezie. Toen u eenmaal probeerde tussen te komen, gooide hij een tafel naar u toe, waardoor u gewond raakte.

U was in 2016 enkele maanden lid van de jongerenafdeling van de partij Nationale Beweging. U hield toezicht tijdens verkiezingen en verspreidde mee flyers en brochures in verkiezingsperiodes, waarbij u soms agressief werd benaderd.

U identificeert zich als gay en man. U hield dit steeds verborgen en bracht enkel uw vriendin K. op de hoogte. Sinds 9 oktober 2023 bent u in een relatie met G.N. Midden februari 2024 ontdekte de neef van uw partner in zijn gsm dat hij homoseksueel was, waarop hij hem fysiek aanviel. Hierna belde hij hem frequent en dreigde hem en zichzelf te zullen doden.

Op 9 april 2024 haalde G. u op van het werk en stopten jullie op een plek aan het kanaal waar jullie vaak samen waren. Na ongeveer een kwartier sprak de politie jullie aan en vroegen ze jullie documenten. De agent vroeg of het niet wat gênant was dat jullie op zo een moment daar rondhingen. Toen de politie weer vertrok, viel G. op uw been in slaap. U viel ook in slaap. Zijn neef betrapte jullie hier, riep op jullie en had iets vast, vermoedelijk een mes. Hij sloeg blutsen op het dak, de ramen en de carrosserie van de auto. Jullie konden weggrijpen. In jullie dorp wachtten jullie twee uur, waarop G. zijn moeder belde en naging of zijn neef haar reeds had gecontacteerd. Toen zij normaal deed tegen hem, ging hij naar huis. Sindsdien bleef zijn neef hem bellen en uitschelden.

Op 15 april kwam G.'s neef naar uw huis, waar hij u opwachtte. Hij sloeg u in het gezicht en zei dat u G. met rust moest laten. Anders zou hij jullie doden. Hierna bleef hij uw partner opbellen, die aan zijn neef beloofde aan zichzelf te werken.

Jullie vertrokken uit Georgië op 23/04/2024 en kwamen dezelfde dag aan in België. In de luchthaven ontving G. een bericht van zijn neef waarin hij hem verwijten maakte. Jullie dienden op 26/04/2024 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek contacteerden uw ouders uw goede vriendin K. en sindsdien vermoedt u dat ze op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele paspoort, geboorteakte, rijbewijs en identiteitskaart voor, net als twee originele legerboekjes, twee diploma's en een bewijs van goed gedrag en zeden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na een grondige analyse dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart bij terugkeer naar Georgië een ernstige vrees te koesteren door de problemen met de neef van G.N. en door het algemene homofobe klimaat. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw nationaliteit, uw seksuele oriëntatie en uw genderidentiteit niet worden betwist door het CGVS.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse*

leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus **geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen**.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Georgië, namelijk uw vrees voor de neef van uw partner G.N. (DVZ [...], CGVS ref. [...]), moet opgemerkt worden dat u zich dienaangaande beroept op dezelfde elementen als hij. Aangezien in het kader van het verzoek om bescherming van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen werd, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van uw vrees voor zijn neef. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw partner genomen werd, wordt verwezen naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

" Wat betreft uw **verklaringen over de problemen met uw neef**, stelt het CGVS vast dat hier **enkele bevreemdende, onlogische en inconsistente zaken** bovenkomen, die vraagtekens doen rijzen bij deze gebeurtenissen, de ernst ervan en het feit of hier nog een actuele vrees aan verbonden is.

Zo waren u en uw partner ten eerste opvallend inconsistent over de incidenten die zich voordeden. In verband met het moment waarop uw neef uw homoseksualiteit ontdekte en u fysiek aanviel, gaf u aan dat u en uw partner dezelfde dag nog sms'en stuurden en u hem de volgende dag zag (CGVS, p. 22). Uw partner geeft daarentegen aan dat hij denkt dat jullie elkaar dezelfde dag zagen (CGVS G.S., p. 13).

Daarnaast treden enkele manifeste tegenstrijdigheden op tussen jullie verklaringen over het verloop van de avond dat uw neef jullie in de auto zou gevonden hebben. Zo verklaarde uw partner bij zijn interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat jullie waren uit geweest en jullie daarna in slaap vielen in de auto (DVZ vragenlijst 3.5 G.S.). Bij jullie persoonlijke onderhouds op het CGVS gaven jullie dan weer beiden aan dat u hem had opgepikt na zijn werk, zij het met de weergave van een ander uur en een ander verder verloop. Zo gaf u aan dat u hem oppikte rond 22u 's avonds, jullie waarschijnlijk een kebabzaak passeerden en daarna naar het kanaal gingen (CGVS, p. 15, 22-24). Uw partner geeft dan weer aan dat u al rond 16-17 uur naar zijn werk was gekomen en het rond 18u was dat jullie van zijn werk vertrokken om rechtstreeks naar het kanaal te rijden (CGVS G.S., p. 8, 14). Toen uw partner werd geconfronteerd met deze inconsistenties, gaf hij over het interview bij DVZ aan dat hij zich niet herinnert dat hij zoiets heeft gezegd en het mogelijks een fout in de vertaling was (CGVS G.S., p. 19). Hierover stelt het CGVS vast dat G.S. nochtans bij het begin van zijn gehoor aangaf dat alles goed verlopen was bij DVZ (CGVS G.S., p. 2). Over de inconsistentie tussen jullie persoonlijke onderhouds verklaarde hij dat hij niet wist waarom u het zo had verteld (CGVS G.S., p. 19). Deze verklaringen kunnen zulke duidelijke tegenstrijdigheden niet rechtzetten.

Bovendien waren jullie tegenstrijdig over het gedrag van uw neef na zijn ontdekking. U gaf aan dat uw neef op de autowielen begon te slagen en er geen zichtbare schade was. U voegde toe dat er misschien wel kleine schade was (CGVS, p. 25). Ook hier geeft uw partner een heel andere weergave. Hij verklaarde dat uw neef overal op de auto sloeg - op de ramen, de carrosserie en op het dak - en dat er vanzelfsprekend blutsen waren 'naast de deur, bij de bumper, en het dak' (CGVS G.S., p. 16). Hiermee geconfronteerd, gaf uw partner aan dat hij meer oog heeft wat met zijn eigen auto gebeurde (CGVS G.S., p. 19). Dit kan echter niet verklaren dat deze verklaringen zodanig ver uiteen lopen over zulke ingrijpende gebeurtenis die jullie samen meemaakten.

Ook over het incident waarbij uw neef uw partner zou hebben aangevallen liepen jullie verklaringen uiteen. Zo gaf u aan dat hij hier een litteken aan zijn lip aan overhield (CGVS, p. 25), waar uw partner aangaf dat hij geen zichtbare verwondingen had, op roodheid na (CGVS G.S., p. 17). Toen uw partner hiermee werd

geconfronteerd, kon hij hier geen verklaring voor geven, wat deze tegenstrijdigheid niet rechtzet (CGVS G.S., p. 19).

Aangezien deze incidenten zich slechts anderhalve maand tot een maand voor jullie persoonlijk onderhoud voordeden, is het opmerkelijk dat jullie deze niet consistent kunnen weergeven. Hiermee komt de geloofwaardigheid van de kern van jullie relaas op de helling te staan. Daarnaast blijkt uit niets dat deze man nog iets heeft ondernomen na jullie vertrek en geeft u zelf ook aan dat het voor uw neef een grote schaamde zou zijn uw seksuele oriëntatie bekend te maken, wat het weinig aannemelijk maakt dat hij dit risico zou nemen (CGVS, p. 27). Deze zaken ondermijnen de ernst van de actuele vrees die jullie voorhouden.

Aangaande **jullie vrees voor uw neef** moet eveneens worden vastgesteld dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie niet kunnen rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet hebt gekregen. Er dient hieromtrent bemerkt te worden dat u geen inspanningen hebt geleverd om bescherming te zoeken voor uw problemen met uw neef en u bijgevolg evenmin kan aantonen dat u bij een eventuele escalatie van uw problemen niet op de bescherming van de autoriteiten kan rekenen. U slaagt er niet in het CGVS van het tegendeel te bewijzen.

Ten eerste geven jullie aan dat jullie vermoeden dat uw neef banden had met de politie. Dit zou blijken uit het feit dat hij jullie kon vinden in de auto en dat hij het adres van uw partner te weten kon komen (CGVS, p. 14-15). Hieromtrent stelt het CGVS vooreerst vast dat uw partner tijdens zijn interview bij DVZ niet aangaf dat hij jullie kon vinden aan het kanaal via de politie, maar dat hij jullie toen achtervolgd had (DVZ vragenlijst 3.5

van G.S.). U van uw kant vermeldde geheel niet bij DVZ dat er eerst politie was geweest en vertelde ook dat hij jullie volgde en kon vinden (DVZ vragenlijst 3.5). Deze tegenstrijdigheid doet vermoeden dat jullie deze aanspreking door de politie erbij hebben opgemaakt om connecties van uw neef met de politie te kunnen aantonen. Het feit dat uw partner daarenboven noch de achternaam, noch de woonplaats van deze neef kent, die nochtans de kern van jullie relaas uitmaakt en de reden waardoor jullie niet naar de politie konden gaan, versterkt dit vermoeden dat jullie deze connecties erbij hebben opgemaakt (CGVS G.S., p. 13). Daarnaast stelt het CGVS vast dat uw neef een gemarginaliseerd figuur bleek te zijn, die geen werk of opleiding had en enkel rondhing met mensen van Alt Info (CGVS, p. 20). Dat hij toch zulke invloed zou hebben bij de autoriteiten dat hij jullie bescherming in heel Georgië kan ontzeggen, is bijgevolg weinig aannemelijk. U kon bovendien niet aangeven welke mensen hij bij de politie zou kennen, waardoor u deze vaststelling niet kon rechtzetten (CGVS, p. 21, 27). Tot slot kon u geen informatie geven over de activiteiten die hij bij Alt Info doet. U beperkte zich tot erg generieke verklaringen dat hij 'mensen hun gedachten verandert', een 'leven heeft op Tiktoks en sociale media', 'dat ze een T-shirt met een logo dragen en propaganda verspreiden' (CGVS, p. 20). U weet evenmin met wie hij dan rondhing. Met zulke beperkte verklaringen weet u niet te overtuigen dat uw neef zulke impact heeft bij de autoriteiten en jullie zou beletten nationale bescherming te verkrijgen.

Ten tweede is het frappant hoe weinig informatie u en uw partner kunnen geven over de familieleden van uw partner bij de politie, aangezien dit mede de reden zou hebben uitgemaakt waardoor jullie niet naar de politie konden gaan en het land moesten verlaten. Daarbij is het vooreerst opmerkelijk hoe u niet wist welke familieleden van hem bij de politie werken (CGVS, p. 24). Dat jullie dit niet minstens besproken hebben, doet af aan de geloofwaardigheid van het feit dat dit de reden is dat jullie geen bescherming hebben gezocht. Daarnaast kan ook uw partner weinig informatie geven over zijn familieleden bij de politie. Hij geeft aan dat zijn ooms bij de politie werken, maar kan hun precieze functie niet weergeven. Hij vertelt dat ze 'vrij hooggeplaatst zijn en toegang hebben tot veel informatie' en dat 'een bij de criminele politie is en de tweede als ik mij niet vergis bij de politiedienst maar bij de patrouille' (CGVS, p. 17-18). Hiervan leggen jullie beiden geen documenten neer, waardoor deze verklaringen bij blote beweringen blijven. Ook de 'vele vrienden van zijn vader en andere bloedverwanten' die bij de politie zouden werken kan hij niet concretiseren en kent hij de achternaam niet van (CGVS, p. 17-18). Met deze vage verklaringen kunnen jullie niet overtuigen dat deze familieleden de reden vormen dat jullie geen nationale bescherming kunnen krijgen.

Ten derde haalt u aan dat de politie geen gepaste maatregelen zou nemen, ongepaste vragen zou stellen en met u zou lachen (CGVS, p. 28). Hierbij geeft u één voorbeeld van een vriend die geslagen werd en niet werd geholpen door de politie (CGVS, p. 28). De specifieke omstandigheden van dit gebeuren blijven in het ongewisse, waarmee u niet aantoont dat het in uw geval hetzelfde zou verlopen (CGVS, p. 28). Toen u werd gevraagd waarom u zich nooit tot de Public Defender richtte, gaf u aan dat die zulke kleine cases niet behandelen (CGVS, p. 28). Beiden voegden jullie toe dat jullie informatie hier niet confidentieel behandeld zou worden (CGVS, p. 28). Ook hier bleven deze uitspraken bij blote beweringen die u en uw partner evenmin konden staven met eigen ervaringen, noch met ervaringen van kennissen uit de LGBT-gemeenschap (CGVS, p. 29; CGVS G.S., p. 18). U dient immers concreet aan te tonen dat u niet op bescherming kan rekenen, waar u in gebreke blijft.

U kunt zich ten slotte desgewenst laten bijstaan door ngo's die de belangen van leden van de LGBTI+gemeenschap behartigen. U gaf overigens aan dat u regelmatig evenementen bijwoonde en enkele contacten had binnen Tanagdoma (CGVS, p. 12-13). U gaf ook aan dat u een mail stuurde naar Equality Movement waarin u naar een algemeen rapport vroeg, waarop u antwoord kreeg dat dit enkel voor 'beneficiaries' was, en beloofde deze nog te bezorgen na uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 28). Tot op heden heeft het CGVS niets ontvangen, waarmee u niet aantoont dat deze ngo u niet zou helpen indien u om hulp vroeg.

Ten slotte moet er nog op gewezen worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Bijgevolg laat u het na om aan te tonen en te concretiseren dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen in de toekomst in het geval u in de problemen zou komen. U maakt niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig zijn om u de nodige hulp of bescherming te verlenen."

Naast uw vrees voor de neef van G.N. bleek uit uw verklaringen dat u in Georgië **niet openlijk uw seksuele oriëntatie kon beleven**. U kon slechts bij één vriendin en uw partner uit de kast komen en u verborg uw geaardheid op school, op uw werk, bij uw familie en in de Georgische maatschappij in het algemeen. Indien u wel uit de kast zou komen vreest u dat uw familie agressief zou zijn (CGVS, p. 11). De vrees om vervolging te

zullen ondergaan indien u uit de kast zou komen en meer openlijk uw seksuele oriëntatie en uw genderidentiteit zou beleven is evenwel hypothetisch. De loutere mogelijkheid dat u te maken zou kunnen krijgen met discriminatie of homofoob geweld als u meer openlijk uw seksuele oriëntatie en uw genderidentiteit zou beleven is onvoldoende om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te onderbouwen. Aangezien er zoals hierboven reeds werd aangehaald actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen kan er niet zonder meer worden van uitgegaan dat u omwille van het uiten van uw seksuele oriëntatie en uw genderidentiteit in Georgië op systematische wijze vervolgd zult worden.

Wat betreft uw verklaringen dat **uw familie soms homofobe uitspraken deed**, dient opgemerkt te worden dat u er op deze basis evenmin in geslaagd bent een actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen. Er zijn immers onvoldoende concrete indicaties waaruit zou kunnen blijken dat uw familie het op u gemunt zouden hebben en u zouden vervolgen omwille van uw seksuele oriëntatie bij terugkeer naar Georgië.

U gaf aan dat u een neutrale relatie met uw ouders had maar dat ze u zeiden dat “moesten ze vernemen dat hun kind zo iemand is, ze liever hebben dat hun kind dood is” of dat uw vader “dan niet zou wachten en u onmiddellijk zou doden” (CGVS, p. 4-5). U geeft aan dat uw vader een erg traditioneel beeld heeft van de Georgische man en hij u zeker zou doden indien hij uw geaardheid vernam, en dat uw moeder u als kind zou verstoten (CGVS, p. 9, 12). Hij werd eenmaal fysiek agressief tegen u en verwondde u met een tafelpoot (CGVS, p. 11). Uw zus stelde zich eveneens agressief op wanneer jullie tv keken en activiteiten van de LGBT-gemeenschap zag. Zij gaf aan dat “moest er ooit zo iemand bij jullie wonen, ze hun huis zou afbranden” (CGVS, p. 4-5).

Dit gedrag en deze uitspraken van uw familie kunnen storend zijn in uw leven, maar halen echter niet de drempel van vervolging. Ondertussen zou uw familie mogelijks op de hoogte zijn van uw geaardheid. Hun stilzwijgende en helemaal niet doortastende reactie die ze hierop tonen, namelijk geen verdere pogingen ondernemen om u te contacteren, haalt uw bewering verder onderuit dat ze u hierdoor zouden vervolgen (CGVS, p. 3-4). Volledigheidshalve moet erop gewezen worden dat indien u toch terug problemen zou kennen met uw vader of de rest van uw familie, dat u zich kunt wenden tot uw nationale autoriteiten om bescherming te vragen (zie supra).

Naast de problemen met uw familie, sprak u ook over een **algemeen homofoob klimaat in Georgië**. U vermeldde dat u erg gepest werd, zowel fysiek als psychologisch, door uw kledingstijl en kapsels tijdens uw schooltijd (CGVS, p. 6). Pestgedrag op school en op straat is betreurenswaardig maar kan naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien hebt u nadien geen contact meer gehad met deze personen (CGVS, p. 6), dus uit niets blijkt dat deze mensen de intentie zouden hebben om u op systematische wijze te vervolgen. Er dient hier opgemerkt te worden dat eventuele sociale uitsluiting, stigmatisering en mogelijke uitingen van afkeur ten opzichte van u op basis van uw seksuele oriëntatie uiteraard afkeurenswaardig zijn en moreel verwerpelijk, doch op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u een goed contact had met uw collega's bij uw werk aan de receptie en in de wijnwinkel. Daarnaast had u een erg goede vriendin K. waarmee u veel contact had, had u tweemaal via Facebook een verhouding met mensen van hetzelfde geslacht en nam u soms deel aan pro-Europese acties (CGVS, p. 5-6, p. 12). Op basis van uw verklaringen kan bijgevolg worden aangenomen dat u in staat was om een leven te leiden in Georgië, omringd door enkele vrienden die op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en dat u romantische relaties kon uitbouwen, waaruit kan worden afgeleid dat u in Georgië ook in staat was om uw romantisch leven te ontwikkelen. Er dient dus te worden besloten dat u in Georgië in staat was om een vriendschappelijk en romantisch netwerk te onderhouden.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat uw fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. Er zijn onvoldoende concrete indicaties dat u geen sociale of professionele activiteiten zou kunnen ontplooien in Georgië indien u daartoe stappen zou zetten. Het blijkt aldus geenszins dat u omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van uw seksuele oriëntatie in uiterst precare leefomstandigheden was terechtgekomen of zou dreigen te komen bij een terugkeer naar Georgië.

Indien bij terugkeer naar Georgië uw situatie zou veranderen, de problemen met uw familie zouden escaleren, uw grondrechten wel in het gedrang zouden komen of als u te maken zou krijgen met daden van vervolging, kan verwacht worden dat u zich richt tot de Georgische autoriteiten voor bescherming. Immers, internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij

redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aantoont dat u in geval van nood niet op bescherming zou kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten.

Volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat uw inzet voor de Verenigde Nationale Beweging in 2016 en uw deelname aan enkele pro-Europese demonstraties niet worden betwist door het CGVS. Uit het geheel van uw verklaringen komen evenwel geen geloofwaardige en concrete elementen naar voren waaruit zou kunnen blijken dat het loutere feit dat u deze activiteiten ontplooid in uw hoofde aanleiding hebben gegeven tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U vervulde geen hoge functie bij UNM en zette zich vooral in voor de verspreiding van flyers en brochures en voor het toezicht op verkiezingen. U had tijdens uw lidmaatschap bij UNM geen problemen, op enkele sporadische en context-gebonden – in de periode van verkiezingen - agressieve uitingen na van mensen die u niet kent. Deze feiten wijzen voor u niet op een actueel risico bij terugkeer. U bent immers geen lid van UNM meer sinds 2016 en had sindsdien hieromtrent geen problemen meer (CGVS, p. 6-7). Uw politieke activiteiten an sich volstaan bijgevolg niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve stelt het CGVS vast dat voor zoverre u in Kakheti onveilig zou voelen bij terugkeer, u zich steeds in Tbilisi kunt vestigen. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u niet voldoende zelfredzaam bent om deze stap te zetten.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen, komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Wat betreft de documenten die u heeft voorgelegd in het kader van uw procedure en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: uw paspoort, geboorteakte, rijbewijs, bewijs van goed gedrag en zeden en identiteitskaart tonen enkel uw herkomst, identiteit en blanco strafblad aan, die niet ter discussie worden gesteld. Uw diploma's tonen enkel uw opleiding aan, die evenmin wordt betwist. Uw legerboekjes tonen enkel aan dat u uw legerdienst hebt uitgeoefend, wat evenmin wordt betwijfeld maar waar u geen vrees aan hebt verbonden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In het verzoekschrift voert verzoeker een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Met een omstandig betoog, verwijzend naar verschillende rapporten, persartikels en de zeer actuele ontwikkelingen in de Georgische wetgeving, betwist verzoeker dat hij op voldoende bescherming in zijn land van herkomst kan rekenen en dat zijn toestand als LGBTQI+-persoon onvoldoende ernstig zou zijn om als vervolgingsvrees te worden beschouwd.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- E-mail medewerker opvangcentrum van Luik van 19 augustus 2024
- Een niet binnen de EU raadpleegbaar artikel over een toespraak van Shalva Papuashvili van 12 mei 2024
- Voorstel wettekst inzake de Georgische constitutionele wet ter bescherming van gezinswaarden en minderjarigen (met Nederlandse vertaling)
- Wettekst inzake de gezinswaarden en bescherming van minderjarigen (met Nederlandse vertaling).

3. Nota met opmerkingen en aanvullende nota

3.1. Op 9 september 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, een nota met opmerkingen over waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift en waarin volgende stavingstukken worden toegevoegd:

- Artikel OC Media, *“Georgian Dream announces constitutional changes to outlaw queer ‘propaganda’ and gender transitioning”*, van 25 maart 2024
- Artikel IPN News van 4 september 2024.

3.2. Op 9 november 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met volgende stavingstukken:

- *“Law of Georgia on the protection of family values and minors”*, aangenomen wettekst van 17 september 2024
- *“Georgia - Opinion on the draft constitutional law on protecting family values and minors”*, European Commission for Democracy through Law (Venice Commission), June 2024
- *“Georgia must repeal discriminatory law targeting LGBT persons and human rights activists: UN experts”*, Standpunt van de Verenigde Naties inzake de nieuwe wet, 26 september 2024
- Persartikel inzake de moord op een bekende persoon van de LGBTQI+-gemeenschap, 20 september 2024
- Persartikel inzake de geslonken kans voor Georgië op toetreding tot de Europese Unie, 30 oktober 2024
- Psychologisch rapport inzake verzoeker, 5 november 2024
- Verklaring van mevrouw K.B., een goede vriendin van verzoeker uit Georgië (met kopie van haar paspoort).

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. Doorheen de uiteenzetting van de middelen voert hij ook nog een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn

2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Georgië samen met zijn partner G.N. (wiens beroep gekend is onder rolnummer: 322 529) te hebben verlaten wegens problemen met de neef van zijn partner omwille van hun homoseksuele geaardheid en wegens het algemeen homofob klimaat in Georgië. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing.

5.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

- (i) Uit algemene landeninformatie blijkt dat, niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, er actueel geen sprake is van een veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen; Verzoeker toont niet aan dat er in zijn individueel geval sprake is van een vervolgingsvrees of een ernstig risico op het lijden van ernstige schade;

- (ii) Wat betreft de rechtstreekse aanleiding van zijn vertrek uit Georgië, namelijk zijn vrees voor de neef van zijn partner, leggen verzoeker en zijn partner uiteenlopende verklaringen af en maken zij niet aannemelijk dat zij niet konden rekenen op de bescherming van de nationale autoriteiten;
- (iii) Wat betreft het feit dat verzoeker in Georgië niet openlijk zijn seksuele oriëntatie kon beleven, dat zijn familie soms homofobe uitspraken deed en het algemeen homofoob klimaat in Georgië, is dit onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade; bovendien hield verzoeker zich, ondanks deze problemen, goed staande in Georgië;
- (iv) Voorts wordt verzoekers inzet voor de Verenigde Nationale Beweging in 2016 en zijn deelname aan enkele pro-Europese niet betwist, maar wijzen deze feiten niet op een actuele nood aan internationale bescherming;
- (v) Ten slotte wordt er geoordeeld dat verzoeker voldoende zelfredzaam is om zich, in zoverre hij zich bij terugkeer onveilig zou voelen in Kakheti, in Tbilisi te vestigen.

5.3. In de landeninformatie waarnaar de bestreden beslissing verwijst, kon reeds worden gelezen dat de LGBTQI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt binnen de Georgische samenleving (COI Focus *“Georgië. Algemene situatie”* van 11 december 2023, p. 60-72). Zo blijkt dat homofobie diepgeworteld is in de Georgische maatschappij en dat LGBTQI+-personen in het dagelijkse leven op veel verschillende gebieden worden geconfronteerd met discriminatie, intimidatie, homofoob geweld en pesterijen en dit zowel in de familiale sfeer als in het openbaar. Homofobe verklaringen van politici, overheidsverantwoordelijken en orthodoxe religieuze leiders, dragen volgens de Public Defender eveneens bij tot haat en onverdraagzaamheid ten opzichte van de LGBTQI+-gemeenschap. De opkomst van extreemrechtse, homofobe en anti-genderbewegingen in 2019-2020 in de Georgische samenleving, versterkt de onderdrukking, het misbruik en de discriminatie van LGBTQI+-personen nog meer. De Public Defender noemt de aanwezigheid van deze bewegingen alarmerend en stelt dat hun acties een reële bedreiging vormen voor het leven en de gezondheid van LGBTQI+-personen. In de voormelde COI Focus wordt verder geconcludeerd: *“De politie is over het algemeen toegankelijk, maar reageert vaak ongevoelig op LGBTQI+-personen waardoor zij eerder hulp zoeken bij ngo's dan bij de politie klacht in te dienen. De Georgische autoriteiten leveren inspanningen om beter om te gaan met haatmisdrijven door opleidingen te gaan met haatmisdrijven door opleidingen te organiseren over dit type misdrijven en de identificatie van haatmotieven. Toch blijven er uitdagingen bestaan op het gebied van doeltreffendheid, voortgang en onpartijdigheid.”* (p. 98).

5.4. Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker documenten toe waaruit blijkt dat het Georgisch parlement op 17 september 2024 een nieuwe wet heeft aangenomen *“ter bescherming van familiewaarden en van minderjarigen”*. Deze nieuwe wet verbiedt onder meer het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht, adoptie door koppels van hetzelfde geslacht, geslachtsveranderende operaties en medische behandelingen, zogenaamde LGBTQI+-propaganda in onderwijsinstellingen, het veranderen van geslacht op officiële documenten, publieke bijeenkomsten of demonstraties die pleiten voor LGBTQI+-rechten, LGBTQI+-uitingen of afbeeldingen in de media en heft tevens het verbod op arbeidsdiscriminatie van LGBTQI+-personen op. Bij zijn aanvullende nota legt verzoeker ook nog documenten voor van de European Commission for Democracy through Law (Venice Commission) en de Verenigde Naties waaruit blijkt dat deze instanties deze nieuwe wet ten zeerste betreuren en aandringen bij de Georgische autoriteiten om ze te heroverwegen vermits ze de fundamentele rechten van het Georgische volk ondermijnen en kan leiden tot een verdere stigmatisatie en discriminatie van LGBTQI+-personen in Georgië.

Ter terechtzitting zetten verzoeker en zijn partner G.N. uitvoerig hun actuele vrees voor vervolging omwille van hun seksuele geaardheid uiteen. Ze willen hun relatie zonder vrees en met basisrechten zoals huwen en het adopteren van een kind kunnen verderzetten. Ze verwijzen naar de nieuwe wetgeving en de grote impact die deze zal hebben op hen en de hele LGBTQI+-gemeenschap in Georgië. Ze wijzen op hun psychische problemen als gevolg van de manier waarop ze door hun landgenoten werden behandeld in Georgië, alsook in België in het opvangcentrum waar ze momenteel verblijven. Ze vrezen voor hun leven en verwijzen naar het krantenartikel over een bekende Georgische transgender die op 18 september 2024 het slachtoffer werd van een haatmisdrijf en om het leven werd gebracht. Dit geweldsincident vormt voor hen een bijkomend bewijs dat ook zij bij terugkeer naar Georgië het slachtoffer dreigen te worden van onmenselijke en vernederende behandelingen.

5.5. Uit de bij aanvullende nota neergelegde stukken en uit het pleidooi ter terechtzitting blijkt aldus dat het wetgeving betreft die een grote impact heeft op de fundamentele rechten van LGBTQI+-personen. Gelet op al deze nieuwe beperkingen op de rechten voor LGBTQI+-personen kan redelijkerwijs worden aangenomen dat hun situatie in Georgië verslechtert.

Het aannemen van deze wet maakt dat er een nieuw feit aan de orde is dat gevolgen kan hebben voor de beoordeling van het beschermingsverzoek, gelet op de verregaande consequenties daarvan voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië.

De Raad is ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

De beoordeling van verzoeken om internationale bescherming moet grondig en met grote voorzichtigheid gebeuren. Dit is ook en des te meer het geval bij de behandeling van verzoeken van Georgische onderdanen die zijn gebaseerd op hun seksuele geaardheid en genderidentiteit, gelet op de zeer kwetsbare positie van deze groep in de Georgische samenleving. De Raad hecht hierbij bijzondere betekenis aan het gegeven dat Georgië heden niet langer als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt.

Rekening houdend met de reeds moeilijke Georgische context voor LGBTQI+-personen en de door verzoeker bijgebrachte nieuwe landeninformatie, waaruit volgt dat de situatie voor LGBTQI+-personen in Georgië verslechtert, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek in het licht van de actuele situatie in Georgië noodzakelijk. Dit nieuwe feit moet mee in overweging worden genomen en noopt tot een verder en grondig (her)onderzoek. Hierbij benadrukt de Raad dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en dit met betrekking tot zowel de algemene situatie in Georgië, in het bijzonder wat betreft de toegang tot en beschikbaarheid van doeltreffende overheidsbescherming, alsook van de individuele omstandigheden van verzoeker.

5.6. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 juli 2024 wordt vernietigd

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS